

Kancelária Rady pre vysielanie a retransmisiu

Pracovný materiál Kancelárie Rady na rokovanie Rady pre vysielanie a retransmisiu

dňa 24.11.2010

Bod programu: **Rôzne č. 8**

Vec: **Správa zo zahraničnej služobnej cesty - Pracovná skupina regulačných orgánov
Brusel 16.09.2010**

Predkladá: **PLO**
Vypracoval: **Juraj Polák**
Dátum: **22.11.2010**

Dňa 16. septembra sa v Bruseli konalo stretnutie pracovnej skupiny regulačných orgánov Európskej Únie. Agenda tohto zasadnutia bola rozdelená do viacerých bodov.

Na stretnutí sa za Radu pre vysielanie a retransmisiu zúčastnili:

JUDr. Ľuboš Kukliš – riaditeľ Kancelárie Rady pre vysielanie a retransmisiu

Juraj Polák – zamestnanec PLO

1. Audiovizuálne mediálne služby na požiadanie a podpora Európskych diel.

Francúzsko poukázalo na skutočnosť, že francúzsky regulátor má oprávnenie regulovať umiestňovanie produktov (pozn. v minulosti diskusie, či táto právomoc neprípadne samostatnému orgánu). V prípade lineárneho vysielania a povinnej kvóty pre európske diela bude mať Francúzsko prísnejšie opatrenia ako ustanovuje smernica. Francúzsky vysielateľ lineárnej služby bude musieť vyselať 60% európskych diel (pozn. smernica stanovuje 50%) a z tohto musí byť aspoň 40% „originálnych“ francúzskych diel (tzn. diel vyrobených vo Francúzsku).

Dekrét z 2. júla 2010 ustanovuje povinnosť pre televízne stanice investovať časť ročného obratu do európskych a francúzskych diel. Podpora európskych diel pre služby na požiadanie bude riešená dekrétom, návrh bol poslaný Európskej Komisii (ďalej len „Komisia“) a následne sa k nemu vyjadria aj poskytovatelia služieb na požiadanie. Podľa návrhu sa povinnosť podporovať európske diela bude vzťahovať iba na službu na požiadanie, ktorá ponúka aspoň 10 kinematografických diel za rok. Pre služby na požiadanie je tiež navrhnutá povinnosť týkajúca sa zobrazovania európskych diel v katalógu programov. Pre služby, ktoré ponúkajú aspoň 20 európskych diel je navrhnutá povinnosť investovať časť ročného obratu do európskych a francúzskych diel.

Návrhy na kvóty pre služby na požiadanie závisia od viacerých faktorov. V prípade tzv. catch up tv budú platiť rovnaké povinnosti ako pre lineárne služby, z ktorých „vzišli“ (aj pre kvóty aj pre investovanie). V prípade „klasických“ služieb na požiadanie budú povinnosti závisieť od ročného obratu, rozsah povinností sa tiež bude meniť podľa toho, či sa bude jednať o tzv. „platenú“ službu (pozn. poskytovanie programov priamo za odplatu) alebo pôjde o „voľné“ služby.

Francúzsky regulátor bude pripomienkovať navrhovaný dekrét a uskutoční sa tiež stretnutie zástupcov priemyslu. Zatiaľ vo Francúzsku prebehla debata s poskytovateľmi služieb na požiadanie, ktorí poukázali na fakt, že povinnosť „zdôrazňovať“ európske diela v katalógu programov je bezpredmetná, nakoľko je v ich trhovom záujme snažiť sa, aby dielo, ktoré zakúpiť bolo zdôraznené a teda videné. Francúzsky legislatívny orgán uznal túto námietku a táto povinnosť z návrhu nakoniec vypadla.

V diskusii tiež vystúpilo Írsko, ktoré uviedlo, že majú „kódex“ pre služby na požiadanie, ktorý obsahuje aj povinnosti propagovať európske diela, avšak v súčasnosti sú tieto povinnosti skôr všeobecné. V budúcnosti však budú tieto povinnosti predmetom podrobnejšieho skúmania, čo môže v konečnom dôsledku vyústiť ku konkrétnym opatreniam.

2. Zmena kritérií na posudzovanie jurisdikcie

Komisia pripomenula členským štátom postup v tejto otázke. Je zoznam služieb, ktorých jurisdikcia bola pred zmenou smernice daná satelitnou kapacitou štátu (pozn. podľa starej úpravy satelitná kapacita rozhodovala o jurisdikcii), pričom je možné, že tieto služby majú uplink v inom členskom štáte (pozn. čo podľa novej úpravy znamená, že jurisdikciu nad touto službou má štát, kde sa nachádza uplink). Členské štáty sa mali ku jednotlivým službám vyjadriť a vyriešiť spory do 19.12.2010. Fáza, v ktorej mohli členské štáty navrhnúť služby, ktoré môžu zmeniť jurisdikciu je ukončená. Vzhľadom

na komplikovanosť situácie ešte nie sú vyriešené všetky služby a proces prijatia alebo odmietnutia (pozn. iba zdôvodneného) jurisdikcie stále pokračuje.

3. Umiestňovanie produktov

Na úvod tejto témy vystúpil zástupca Holandsky hovoriacej časti Belgicka (Flámsko) s prezentáciou týkajúcou sa troch prípadov umiestňovania produktov vo Flámsku spojenou s praktickými ukázkami. Flámsky regulátor vykonal v krátkom časovom intervale po nadobudnutí účinnosti právnych predpisov, ktorými sa transponovala smernica do právneho poriadku Flámska, kontrolný monitoring zameraný na dodržiavanie pravidiel pre umiestňovanie produktov. Regulátor zistil možné pochybenie v troch prípadoch. V dvoch prípadoch sa jednalo o verejnoprávneho vysielateľa a v jednom prípade o komerčného vysielateľa.

V prvom prípade vysielateľ odvysielal program o značke špecializujúcej sa na výrobu športových podprseniek spolu s vyjadreniami jej zamestnancov ako aj „tváre“ tejto značky a jej novej kolekcie známej mladej Belgickej tenistky. V druhom prípade vysielateľ odvysielal v publicistickom programe príspevok o novej „luxusnej“ reštaurácii v meste. V poslednom prípade komerčný vysielateľ odvysielal program o značke oblečenia pre mladých. Vo všetkých prípadoch regulátor skonštatoval, že vysielateľ sa dopustil porušenia pravidla o „pripisovaní neprimeranej dôležitosti“ produktu v programe s umiestňovaním produktov. Vo všetkých prípadoch udelil pokutu 5000 €.

V dvoch prípadoch verejnoprávneho vysielateľa program nebol označený ako program s umiestňovaním produktov a obhajoba verejnoprávnej vysielateľa spočívala najmä vo fakte, že vysielateľ neprijal žiadnu odplatu alebo obdobnú protihodnotu za umiestnenie daných produktov. V prípade komerčného vysielateľa bol program označený ako program obsahujúci umiestňovanie produktov, ale napriek tomu vysielateľ tvrdil, že nedostal za umiestňovanie produktov žiadnu odplatu alebo obdobnú protihodnotu. Regulátor vo všetkých prípadoch dospel k záveru, že vysielatelia získali obdobnú protihodnotu v podobe možnosti filmovať v danej lokalite zadarmo, ušetrenie nákladov za výrobu programu (elektrina, herci) atď.

Reakcia vysielateľov bola veľmi emotívna, v rámci krajiny sa spustila výrazne negatívna kampaň proti regulátorovi s motívom, že chce „zabiť“ umiestňovanie produktov vo Flámsku, že v týchto programoch bol čisto informačný obsah bez akéhokoľvek komerčného obsahu a že výklad, aký použil regulátor ohľadne získania obdobnej protihodnoty je neprijateľný. V následnej diskusii sa takmer všetky krajiny (vrátane Komisie) zhodli, že prípad so športovou podprsenkou, by v ich krajine ani neriešili ako umiestňovanie produktov, ale jednoznačne ako skrytú mediálnu komerčnú komunikáciu (pozn. predtým skrytá reklama), ktorá je považovaná v zásade za vyšší stupeň umiestňovania produktov, nakoľko je zakázaná úplne (pozn. kým označené umiestňovanie produktov v súlade s ostatnými pravidlami je povolený).

Veľká Británia však vyjadrila svoj skepticizmus s výkladom Flámskeho regulátora ohľadne odplaty resp. obdobnej protihodnoty (pozn. ušetrené náklady elektrina atď.). Veľká Británia poukázala na skutočnosť, že podobné „techniky“ sú úplne bežné pri spravodajstve a publicistike a uplatňovanie tohto výkladu, by minimálne vo Veľkej Británii spôsobilo veľké problémy, nakoľko takmer všetko by naplnilo definíciu umiestňovania produktov.

V rámci diskusie sa však ostatné členské štáty zhodli na tom, že preukázanie, že došlo k prijatiu odplaty alebo inej protihodnoty je najväčším a zásadným problémom pri uplatňovaní pravidiel pre umiestňovanie produktov. Veľká Británia úplne nezdiala tento názor a poukázala na fakt, že existujú tiež pravidlá zakazujúce „pripisovanie neprimeranej dôležitosti produktu“ alebo zákaz priamo podporovať kúpu, predaj atď. produktu. Slovensko však oponovalo a poukázalo na fakt, že tieto pravidlá je možné použiť až v prípade, ak je skonštatované, že program obsahuje umiestňovanie produktov a teda, že došlo k naplneniu definície umiestňovania produktov. Na takéto konštatovanie je však opäť potrebné preukázať existenciu odplaty alebo obdobnej protihodnoty.

Na záver diskusie odznela otázka na Komisiu, či neplánuje zrevidovať svoju interpretačnú komunikáciu o nových reklamných technikách z roku 2004, nakoľko už teraz je zrejmé, že novelou smernice došlo k významnej zmene v používaní reklamných techník. Komisia súhlasila s potrebou novej interpretačnej komunikácie, avšak zatiaľ to považuje za predčasné, nakoľko nie všetky krajiny doposiaľ transponovali smernicu a v roku 2011 má Komisia vypracovať správu o transpozícii smernice v členských štátoch. Komisia považuje za rozumné počkať na tieto údaje.

4. Prezentácia Elektrického programového sprievodcu od UPC

Ďalším bodom programu bola prezentácia zástupcu medzinárodného vedenia spoločnosti UPC o elektrickom programovom sprievodcovi (tzv. EPG) spolu s praktickou ukážkou. Na začiatku prezentácie UPC poukazuje na fakt, že ich EPG je značne odlišný od sprievodcov zabudovaných do televíznych prijímačov od výrobcov. EPG sa dostáva do set – top boxu sústavným vysielaním a teda podľa názoru UPC sa jedná o lineárne vysielanie a nie o službu na požiadanie. Hoci divák má pri využívaní EPG sprievodcu možnosť výberu jednotlivých položiek, tieto sú k dispozícii sústavne a pri konkrétnej voľbe dôjde iba k otočeniu „paraboly“ a divákovi sa vysielia obsah, ktorý si zvolil. Podľa názoru UPC je rozdiel medzi lineárnou a nelineárnou službou v spôsobe prenosu.

Nad touto službou vykonávajú redakčnú zodpovednosť, nakoľko majú výlučnú kontrolu nad obsahom (informácie kontrolujú a upravujú) ako aj nad ich usporiadaním. Samozrejme lineárna audiovizuálna mediálna služba EPG vysielateľa UPC končí v momente, keď si divák zvolí jednu z programových služieb, ktorú UPC retransmituje, nakoľko nad týmito službami už nemajú redakčnú zodpovednosť.

UPC tiež poukázalo na fakt, že EPG pre jednotlivé štáty budú individualizované a teda bude viacero EPG verzií. UPC požiadalo o samostatnú licenciu pre jednotlivé verzie EPG. Všetky licencie žiada v Holandsku, nakoľko v súčasnosti riaditeľstvo UPC sídli v Amsterdame a podľa ich právneho názoru je takéto konanie v súlade s ustanoveniami smernice.

5. Postup Britského regulátora pri riešení sťažností na služby, ktoré vysielajú v inom členskom štáte, ale sú licencované Britským regulátorom

Vzhľadom na vysoký počet sťažností, ktoré britský regulátor prijíma od ostatných členských štátov, ohľadom služieb, ktoré sú prijímané v inom členskom štáte, ale sú licencované britským regulátorom sa regulátor rozhodol publikovať „pravidlá“ o riešení takýchto sťažností.

Sťažnosti môžu prísť od iného regulátora alebo priamo od sťažovateľa z iného členského štátu (v takomto prípade britský regulátor informuje regulátora sťažovateľovho štátu). Na to, aby mohol britský regulátor konať musí byť sťažnosť doručená do 20 dní od odvysielania programu. Po prijatí sťažnosti si Britský regulátor vyžiada záznamy vysielania od vysielateľa, ktorý je ich povinný uchovávať 60 dní. V prípade opodstatnenosti sťažnosti to oznámia vysielateľovi a žiadajú jeho vyjadrenie. V prípade preukázania pochybenia môžu uložiť sankcie odvysielateľovi, zákaz opakovania programu, povinnosť odvysielateľovi oznam, pokuta alebo odňatie licencie.

Britský regulátor víta vyjadrenia regulátora z krajiny, z ktorej sťažnosť pochádza, aby tak mohli vziať prípadne do úvahy aj kultúrne odlišnosti danej krajiny. Rozhodnutie regulátora však po právnej stránke vychádza výlučne z britského práva a kódexov britského regulátora. O výsledku procesu informujú regulátora z krajiny sťažovateľ.

6. Štúdia o nezávislosti regulačných orgánov členských štátov EÚ

Štúdiu realizuje Hans-Bredow inštitút. Cieľom je získať a spracovať údaje od členských štátov o legálnej definícii služby, efektívna transpozícia smernice a vo svetle týchto skutočností definovať hlavné charakteristiky nezávislosti regulačných orgánov. Publikovanie štúdie je naplánované na 28. februára 2011.